

- 2) Czy art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia w sprawie znaków towarowych, w brzmieniu mającym zastosowanie, należy interpretować w ten sposób, że jego zakres stosowania obejmuje oznaczenie składające się z dwuwymiarowego przedstawienia dwuwymiarowego produktu, np. tkaniny ozdobionej rozpatrywanym oznaczeniem?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, zgodnie z jakimi zasadami należy interpretować sformułowanie „oznaczenia, które składają się wyłącznie z kształtu lub innej właściwości, zwiększających znacznie wartość towarów” zawarte w art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia w sprawie znaków towarowych w sytuacji, gdy rejestracja obejmuje kilka klas towarów i dotyczy wielu towarów a oznaczenie może być umieszczane na towarach w różny sposób? Czy ocenę należy przeprowadzić na podstawie bardziej obiektywnych czy ogólnych kryteriów, na przykład poprzez przyjęcie za punkt wyjścia określenia sposobu występowania znaku towarowego i możliwości jego umieszczenia na różnych towarach, tj. bez względu na sposób, w jaki właściciel znaku towarowego mógł de facto umieścić lub zamierza umieścić oznaczenie na różnych towarach?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 341, s. 21.

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka

(Sprawa C-36/18)

(2018/C 094/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, M. Morales Puerta i G. von Rintelen)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich ⁽¹⁾ bądź w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 15 tej dyrektywy;
- nałożenie na Republikę Grecką okresowej kary pieniężnej w wysokości 31 416 EUR za dzień opóźnienia, licząc od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 15 dyrektywy państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 18 września 2016 r. i powiadamiają o tym Komisję. Komisja nie otrzymała jednak odpowiedzi na wezwanie do usunięcia uchybienia ani na uzasadnioną opinię, które to dokumenty skierowała do Republiki Greckiej, w związku z czym wnosi ona na podstawie art. 258 TFUE o stwierdzenie uchybienia z powodu niedokonania transpozycji dyrektywy.

W celu ustanowienia procesu, za pomocą którego organy poszczególnych państw członkowskich oceniają i organizują działalność ludzką na obszarach morskich podlegających ich jurysdykcji, aby osiągnąć cele ekologiczne, gospodarcze i społeczne, Komisja wnosi jednocześnie zgodnie z jej komunikatem dotyczącym stosowania art. 260 ust. 3 TFUE ⁽²⁾ o nałożenie okresowej kary pieniężnej w wysokości 31 416 EUR za dzień, mając w szczególności na uwadze wagę naruszenia (czyli cele dyrektywy w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa, transport morski, zachowanie i ochronę środowiska naturalnego oraz energię, ale także wpływ na zainteresowane podmioty gospodarcze).

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 257, s. 135.

⁽²⁾ Dz.U. 2011, C 12, s. 1.